

Náš Život

Vánoce 2011
č. 14

Farní společenství Jablonce n.J., Rokytnice n.J., Poniklé, Harrachova

Ponikelský betlém

100 let od jeho vzniku

Boží pozvání pro každého z nás

Duchovní slovo otce Iva

Vánoce 2011

Pořad bohoslužeb

Hledají se přátelé

Obnovené „minispolečnost“ v našich farnostech

Trapisté v Čechách

Přebývání s Hospodinem v modlitbě, práci a mlčení

Jak jsme prožili podzim

Ohlédnutí farníků za uplynulými událostmi

Biřmování

Blahopřejeme našim nově „dospělým“ bratrům a sestrám

Úvodník

Milí čtenáři Našeho života,

uplynulo dalších pár měsíců a opět je tu nové číslo našeho farního zpravodaje. V úvodu bych chtěl především poděkovat těm z vás, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na jeho tvorbě a obsahu. Jsem rád, že se nám tentokrát sešlo nemálo příspěvků i z vašich řad. Takže vám ještě jednou děkuji a zároveň doufám, že tato naše plodná spolupráce bude pokračovat i nadále.

Od doby vydání posledního čísla jsme zažili mnoho zajímavých akcí a událostí. Za nejdůležitější z nich považuji udílení svátosti biřmování dne 4. prosince v Poniklé, při které jsme mezi námi přivítali devět křesťansky dospělých bratří a sester. A právě o této, ale i dalších událostech pojednávají následující stránky.

Přeji vám všem příjemné počtení, dobře prožitý zbytek adventní doby a požehnaný čas Vánoc!

Za redakci Našeho života

Miloš Holubec

Vánoce

Vánoční pořad bohoslužeb

Sobota 24.12.

Štědrý den - „Půlnoční“

Poniklá	17:00
Rokytnice/Jiz.	20:00
Harrachov	22:00
Jablonec/Jiz.	24:00

Neděle 25.12.

Slavnost narození Ježíše Krista

Rokytnice/Jiz.	8:30
Poniklá	10:30
Jablonec/Jiz.	12:30
Harrachov	16:00

Pondělí 26.12.

Svátek sv. Štěpána

Rokytnice/Jiz.	8:30

Středa 28.12.

Svátek betlémských dětí

Poniklá	18:00

Čtvrtek 29.12.

sv. Tomáš Becket

Harrachov	16:00

Pátek 30.12.

Svátek Svaté Rodiny

Jablonec/Jiz.	18:00

Neděle 1.1.2012

Slavnost Matky Boží Panny Marie

Jablonec/Jiz.	8:30
Harrachov	10:30
Rokytnice/Jiz.	13:30
Poniklá	18:00

Milí přátelé Boží,

na pozvání se odpovídá pozváním. Po celá staletí zval člověk Hospodina k sobě domů – na tuto zem, do svých domovů, do svého života. A Bůh přicházel a přebýval zde a provázel člověka všude tam, kde to jen bylo možné, a řídil se „pravidly“ hostitele – člověka.

Pak přišlo ale „obrácené pozvání“, kdy Hospodin řekl člověku: Přijď teď ty ke mně.

Je pak všeobecně známo, že Boží lid se „minul“ s tímto pozváním a to jen proto, že nevnímal – nepřijal pravidla hostitele – Boha. On se neřídil utkvělými představami náboženských myslitelů, ani se nenechal spoutat liturgickými gesty a už vůbec nenaslouchal přáním modlitebníků a poučkám zákoníků, či nedodržel systémy náboženství. A už vůbec nedbal na zbožná přání pohanů.

A tak k nám Bůh poslal průvodce do svého domova, a to Ježíše Krista. On se pro nás stal pevnou cestou - po které můžeme kráčet, pravdou - která osvobozuje a životem - který dává smysl a naplňuje tu část člověka, kterou žádný člověk naplnit nemůže.

Kéž se tedy alespoň v adventu vyhneme „chybám“ otců, které vždycky zůstanou jako varování pro zdravý Boží lid, nebo nás neustále provázejí jako pokušení, nebo se nám stávají zdrojem bdělosti a pramenem opatrnosti.

Nezapomeňme, že Kristova res – věc (myšleno život a dílo) nekonečně přesahuje lidskou spes – představu, naději či očekávání.

Jako bylo k setkání člověka s Bohem nutné, aby se Bůh snížil k člověku, a to On zvládnul velmi dobře, tak je také nutné, aby člověk dorostl a dozrál do velikosti Boží. Je řada na každém z nás, a to právě teď, než bude pozdě.

Setkáme-li se s Bohem ve chlévě a v jeho jeslích nyní, velmi pravděpodobně se s ním budeme potkávat i v člověku a jeho lidskosti po celý život. Téměř s jistotou se pak vzájemně podpoříme v blízkosti kříže a přijmeme s vděčností Jeho domov při vzkříšení.

Přeji sobě i vám požehnaný adventní čas a odložení všech marných představ o sobě i Bohu. Nám všem pak přeji moudré přijetí Božího pozvání a vykočení na cestu do Jeho domova.

(bratr Ivo)

Dopisy od našich čtenářů

Poděkování redakci

Blíží se konec roku a s ním možná mnozí bilancují, co se uplynulý rok podařilo či nestihlo.

Snad proto je na místě ohlédnout se za existenci farního časopisu „Náš život“, který spatřil světlo světa v roce 2007. Od té doby vyšlo krásných třináct čísel, na jejichž velice pěknou grafiku a úpravu dohlíží Jiří Marek. Co se týče příspěvků, tady by si asi odnesl vavřínový věnec vítězství redaktor Miloš Holubec, který skoro v každém úvodníku nabádá čtenáře k pisatelské aktivitě. Sám přináší spoustu postřehů z blízkého i vzdáleného okolí, z naší země i zahraničí. Jeho znalosti historie jsou jistě velice přínosné. Žádný časopis nemůže vyjít bez jazykové úpravy a každý více či méně bojuje se správnou gramatikou. Tu má v časopise na „starosti“ paní Eva Holubcová a proto se nemusíme bát posílat naše myšlenky a úvahy, neboť všechny chyby budou opraveny. © Všechno by bylo ale zbytečné, kdyby časopis neměl „duši“, a

tu mu vtiskává otec Ivo svými duchovními zamýšlením a postřehy. Samozřejmě je také nutné občas přidat pár praktických údajů ohledně našich farností, abychom věděli, jak si stojíme...

Proto přijměte poděkování nás čtenářů za Vaši práci a hlavně za čas, který věnujete sestavování a úpravě časopisu. Snad se okruh pisatelů rozšíří a odvahu najdou i ti, kteří zatím vyčkávají. Byla by škoda, aby kvůli nedostatku příspěvků časopis zanikl...

Celé redakci přejeme Boží požehnání a klidný adventní čas.

Za farní radu Jana P.

Ponikelský betlém slaví 100 let od svého vzniku

O vánocích letošního roku uplyne 100 let od dokončení výroby vyřezávaného dřevěného betlému v ponikelském kostele sv. Jakuba Většího. O pořízení tohoto betlému hovoří farní kronika – „Pamětní kniha Poniklé fary“.

Zápis z r. 1910: „Na vánoce roku 1910 pořízen na postranní oltář sv. Jana „betlém“ z pokladniček chrámových. Stál 300 K - pravím: tři sta korun a pracoval jej p. Frant. Hanuš, řezbář z Vysokého nad Jiz. Velmi se líbí.“

Zápis z r. 1911: „Na vánoce doplněn „betlém“ malovaným pozadím a několika figurkami, čímž byl velmi zdokonalen. Náklad 120 Kč splácí se z pokladniček chrámových.“

Abychom si letošní stoleté výročí připomněli a náš betlém představili i širší veřejnosti, vydali jsme při této příležitosti dvě pohlednice – jednu zimní se zasněženým kostelem a detailem betlému a druhou vánoční s celým betlémem a nápisem „Pokoj lidem dobré vůle...“. Jejich prodej byl zahájen 3. 12. na předvánočním „jarmarku“ v Poniklé. Děkuji otci Ivovi za podporu a pomoc při pořizování těchto pohlednic.

(E. Holubcová)

PONIKLÁ - KOSTEL SV. JAKUBA VĚTŠÍHO

Společenství - cesta k vzájemné lásce

Chtěla bych se s vámi rozdělit o kratičký příběh prožitý ve společenství mládeže Jilemnicka.

Pocházím z nevěřící rodiny. K víře mě přivedly před 25 lety moje kamarádky ze základní školy. Netrvalo dlouho a vzaly mě s sebou na malé křesťanské setkání mládeže. Naše první schůzka se konala v přírodě nad městem. Vše tenkrát muselo probíhat v tajnosti. Po dvou týdnech jsme odjeli na větší setkání do Jilemnice k Toničce Hofmanové. To, co nás tam čekalo, bylo nad naše očekávání. Hned v předání nás přivítali, jako bychom se znali od malička. Všechny strach z nás opadnul a my vcházeli do velké místnosti naplněné úžasnými mladými lidmi, kteří touží otevřít své srdce a naslouchat jeden druhému. Bylo to místo skutečného života s Ježíšem uprostřed.

Další setkávání probíhala na různých místech pod duchovním vedením P. Mirka Šimáčka. Naučili jsme se zapojovat do programu. Společně jsme naslouchali Božímu slovu, modlitbám, pís-

ním a svědectvím. Bylo nutno pochopit, že láska potřebuje oběť. Všimát si druhých, zapojit se do práce a přijímat úkoly. Život zde byl jedinečnou školou i přípravou do manželství, řeholních společenství nebo povolání ke kněžství. Snaha porozumět druhému, přijmout ho i s jeho nedostatky nás posouvala blíže k opravdové lásce. Praktikovat tato pravidla v reálném životě nebylo jednoduché, přesto mnozí z nás to zvládají a pokračují v poselství vzájemné lásky.

Kdo má lásku, měl by ji rozdávat. Čas prožitý ve společenství byl zkušeností, na kterou se nezapomíná. Děkujeme Bohu, že i naše děti mají tuto možnost navštěvovat různá centra pro mládež, duchovně se vzdělávat, spolupracovat a rozvíjet vzájemná přátelství.

„Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18,20)

(LuJi)

Duchovní obnova ve Vranově u Brna

Chtěla bych se s Vámi podělit o podzimní zážitek z poutního místa Vranov u Brna, protože toto místo na mě velmi zapůsobilo a též proto, aby nezanikl farní časopis. Shodou různých událostí jsem na poslední zářijový víkend docestovala na rodnou Moravu, do Duchovního centra sv. Františka z Pauly ve Vranově u Brna na duchovní obnovu, kterou vedl P. Mgr. Adam Rucki, (spirituál pro kněze Ostravsko-opavské diecéze). Bližší info o Vranově <http://www.dc-vranov.cz>

Z pětidenního pobytu, kam jsem přijela jen tak, bez jakéhokoliv očekávání, jsem odjížděla naprosto nadšená nejen místem, ale i bohatostí informací a prožitých chvil. Přednášelo se o tom, jak chválit Boha, o přijetí života, obrácení, odpuštění, sv. smíření, eucharistii, o životě P. Marie aj. Některé, pro ostatní zají-

mavé přednášené skutečnosti jsem už znala od našeho kněze Ivo Kvapila a tímto mu děkuji.

Každé ráno se začínalo bohoslužbou, pak byly během dne přednášky. Bylo též dost prostoru, aby se člověk zastavil, zamyslel, na osobní modlitbu v kapli nebo poutním kostele P. Marie. Velmi mě překvapila každodenní večerní hodinová adorace – nádherný zážitek (i přesto, že mě ke konci už děsně bolela kolena, prý to chce trénovat ☺).

Skončila poslední přednáška i diskuze, je čas jet domů. Odjíždím velmi obohacená. A na závěr myšlenka od sv. Augustina, která mě zaujala – „Co s námi budou andělé v nebi dělat, když neumíme velebit Boha?“

(Svatava Kučerová)

Pout' ke svatému Františkovi

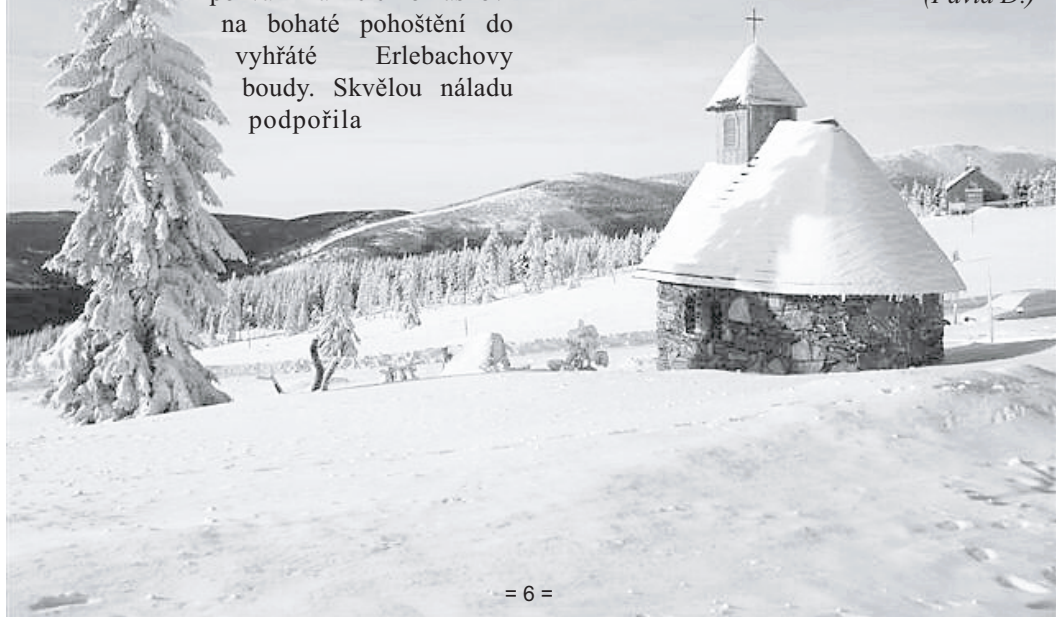
V neděli 10. 9. letošního roku se opět konala již tradiční pout' u kapličky sv. Františka vedle Erlebachovy boudy. Přes chladné počasí přišla část poutníků pěšky od kostela sv. Petra ve Špindlerově mlýně po dřevařské cestě, část přijela autobusem ze Špindlerova mlýna a další, podobně jako my, pohodlně dojeli autem až k Erlebachově boudě. Celkem nás bylo kolem 100 nejen z okolních farností, ale také hostů „z kraje“. V klidu jsme si prohlédli krásný interiér nové kapličky (žehnání bylo v r. 2008) a v 15 hod začala mše sv., jejímž hlavním celebrantem byl Mons. Jan Vokál, náš nový biskup královéhradecký. Koncelebranty byli P. Zbigniew Żurawski, P. Jiří Šlégr a jilemnický vikář P. Pavel Mráz. Otec biskup měl velké pochopení pro nás poutníky vystavené už zimnímu větru a v krátké promluvě ocenil, že právě uprostřed nádherné přírody našich nejvyšších hor můžeme slavit pout' ke sv. Františkovi. Mši sv. doprovázela skupina Petach.

Po mši svaté nás všechny pozvali manželé Tomáškoví na bohaté pohoštění do vyhřáté Erlebachovy boudy. Skvělou náladu podpořila

hrou a zpěvem křesťanských písní skupina Petach ze Špindlerova mlýna. Otec biskup se s námi vřele loučil a zajímal se, odkud jsme. Velmi si vážím manželů Tomáškových, jejich štědrosti při realizaci projektu stavby nové kapličky, a také toho, že dokáží pohostit takové množství poutníků. Pán Bůh zaplať a kéž jsou vzorem i nám dalším. Kéž kaplička sv. Františka z Assisi inspiruje návštěvníky krkonošských hor k zamyšlení nad duchovními věcmi člověka.

(Pavla D.)

Michal? Sv. Michal!

Je 2. 10. 2011 ráno. Každý v Rokytnici kouká z okna, jestli vydrží hezké počasí, že by se konečně po mnohých letech vydařila pout'?

Ano, je hezky, nálada se vrací, poutníci budou spokojeni.

Poslední pout' v kraji, svatý Michal v Rokytnici, může začít. Přípravy byly náramné, okolí kostela, úklid, výzdoba, hudební doprovod a páter Ivo slibuje nevšední kázání.

Začínáme a opozdílci mají smůlu, krásná vstupní písnička z kůru bere za srdíčko. Ivo bere kázání „z gruntu“ a připomíná nám, že Michal má své souputníky, Rafaela a Gabriela, prý na ně zapomínáme. Tak se trochu stydíme. Opět hezká píseň od sboru a žehná se ovoce, zastupované hrozny vína. Kostel je prakticky

plný, často se to v Rokytnici nevidí. Poutní mše končí, Ivo ještě připomíná rodičům a prarodičům jejich „dnešní finanční povinnost“ vůči dětem, zábavné atrakce přece čekají. Ministranti berou požehnané ovoce a chléb se solí a rozdávají je před kostelem poutníkům.

To se nám to letos vydařilo!

(Mi Ji)

Znovuvysvěcení kapličky na Kostelním vrchu v Rokytnici

Součástí programu rokytnické pouti bylo znovuvysvěcení zrekonstruované kapličky. Slavnosti se vedle P. Iva Kvapila zúčastnil také místostarosta města Rokytnice p. Petr Kadavý a Tomáš Altman, farář Církve československé husitské. Slavnost obohatili zpěvem a harmonikou hosté z Polska. Kaplička byla zasvěcena Matce Tereze, kéž se nám daří plnit toto její přání: „Přeji si, abyste všichni naplnili svá srdce velikou láskou. Nepředstavujte si, že tato láska

musí být něčím mimořádným, má-li být pravá a vřelá. Ne. To, co potřebujeme ke své lásce, je trvalá touha milovat toho, kterého milujeme.“ (Matka Tereza)

Marie U., Pavla D.

Biřmování v Poniklé

O druhé neděli adventní, dne 4. prosince, udílel pomocný biskup královéhradecký Mons. Josef Kajnek v ponikelském kostele sv. Jakuba Většího svátost křesťanské dospělosti. K této události dovedl P. Kvapil během roční přípravy devět biřmovanců – tři z farnosti Poniklá, dva z farnosti Jablonec nad Jizerou a čtyři z farnosti Rokytnice nad Jizerou.

Obřad biřmování proběhl během mše svaté, která začala od 9.00 hod a které se zúčastnili farníci ze všech čtyř našich farností. Krom nich přijelo i několik přespolečných, takže kostel se zaplnil natolik, že nemálo lidí muselo stát v zadní části chrámové lodi. Nevidanou účast podtrhl i na zdejší poměry rekordní počet ministrantů – rovných čtrnáct.

Vše začalo liturgickým průvodem, který vešel do kostela za zpěvu náboženských písní. Jelikož byl advent, nebyla v kostele květinová výzdoba a dokonce byl vypuštěn i varhanní doprovod. Po úvodním přivítání Otce biskupa, kterého se zhostili jak biřmovanci, tak i starosta obce, proběhl obřad žehnání růží. Biřmovanci se poté ujali obou čtení i zpívání

žalmu. Po biskupově kázání pak došlo k samotnému udílení svátosti, přičemž každý obdržel požeňnanou růži. Následně biřmovanci donesli dary a započalo slavení eucharistie.

Na závěr udílel Otec biskup slavnostní požeňnaní a celý obřad završil zpěv papežské hymny. Poté se liturgický průvod odebral před kostel, kde byl rozpuštěn. Stalo se tak po půl jedenácté. V sakristii se pak Mons. Kajnek podepsal do ponikelské farní kroniky.

Po obřadu následoval společný oběd pro zhruba 130 farníků, který byl objednaný v restauraci „U Floriana“. Po něm čekala na účastníky ještě spousta domácích zákusků. Společné stolování trvalo asi do půl druhé, přičemž Otec biskup s námi vytrval až do samého konce.

Jsem přesvědčen, že se tento slavnostní den velmi vydařil a vše dopadlo ke spokojenosti všech zúčastněných. Jsem také rád, že jsme mezi sebou mohli přivítat dalších devět křesťanských dospělých bratří a sester. Nemluvím jistě sám za sebe, když jim touto formou popřeji hojnost darů Ducha Svatého a Božího požeňnaní do nové etapy jejich života.

(MiH)

Svátost křesťanské dospělosti v našich farnostech

Dne 4. 12. 2011 jsme se setkali v kostele svatého Jakuba Většího v Poniklé ke slavení svátosti křesťanské dospělosti. Devět z nás se přes rok připravovalo na přijetí darů Ducha Svatého. Učili jsme se mnohé z teorie, ale také jak ji žít i v praxi. Zkusili jsme si, jaké je vykládat Boží slovo a není to nic lehkého. Přítomnost Ducha Svatého jsme pociťovali už tehdy, nenechal nás v tom sám a nyní je nám stále blíže.

S otcem biskupem, farníky, našimi kmotry, příbuznými a přáteli jsme slavili nedělní bohoslužbu. Biskup Josef Kajnek nám při mši sv. udělil svátost biřmování a my se stali zodpovědnými sami za sebe a od té chvíle nastal našim kmotrům nelehký úkol. Ale věřím, že s Boží pomocí nám budou umět poradit a dokážeme tak žít svůj život naplno.

Společně jsme pak poobědvali, poseděli a popovídali, osobně se setkali s otcem biskupem a po s t r á v e n í společných chvílí jsme se rozcházeli

do svých domovů. Největšími vytrvalci se stali naši duchovní otcové, neboť vytrvali až do chvíle, kdy tam zůstali sami dva a náš Pán... ☺

Chci poděkovat našemu Otci, že nám dal odvahu, za přípravu pana faráře, za podporu našich rodičů, přátel a farností. Ať nás všechny

Bůh provází v době adventní a dobře se připravíme na příchod našeho Spasitele.

(VP)

Milí bratři a sestry,

v neděli 4. prosince udělil pan biskup Josef Kajnek svátost křesťanské dospělosti devíti uchazečům z našich farností. Proto bych vám ráda přiblížila naše roční setkávání.

Koncem srpna minulého roku nám pan farář Ivo nabídnul v našich čtyřech farnostech možnost posunout se o kousek dále a stát se "dospělými ve víře", tudíž za sebe zodpovědnými a pro církev užitečnými. Na prvním setkání v září 2010 se sešlo 10 uchazečů, více než roční přípravu nás ukončilo 9. Za Rokytnici Míra a Bára Jínovi, Veronika Palmová, Radka Pluchová. Za Jabloneček Honza Polanecký a Lída Marešová a za Poniklou Jaroslav Kučera, Renata a Radek Fáborskí. Scházeli jsme se dvakrát do měsíce. Naše malé společenství začínalo modlitbou a písničkou, a pak už následovalo jen "učení". Na každém setkání směl jeden z nás pohovořit o sobě. Jak k víře přišel, či lépe řečeno, kdy si ho Hospodin povolal. A také o tom, které verše v Písmu svatém jej osobně nejvíce oslovují a ke kterým se rád vrací.

Společně jsme pak během celého roku probírali články Katechismu katolické církve a spolu s panem farářem Ivem nahlédli do Písma svatého po stránce historické i obsahové. Dostali jsme možnost zamyslet se a uspořádat si své priority i čas. A vlastně i celý život. Hezky jsme povídali o modlitbě, liturgii, charakteru i

struktuře naší katolické církve. Já osobně jsem moc ráda poslouchala o svátostech katolické církve. A tak jsem si najednou uvědomila, jaký poklad jsme z rukou Pána Ježíše Krista dostali. Proto bych o těchto svátostech krátce napsala.

- **Křest** jako brána ke všem svátostem, naše "brána nebeská". Křtem jsme se mohli připojit ke společenství, které si Hospodin povolal. Mohli jsme vstoupit do živého vztahu s Ním.
- **Svátost křesťanské dospělosti** jako posílení, naplnění Duchem Svatým a přijetí sedmi darů Ducha Svatého.
- **Eucharistie** neboli Večeře Páně jako setkání se s Ježíšem Kristem ve svatém přijímání.
- **Svátost smíření**, poděkování za to vše, co se nám povedlo a vyznání všeho, co jsme udělali špatně nebo mohli udělat lépe.
- **Svátost pomazání nemocných** jako obrovská jistota pro naše tělo i mysl v nemoci.
- **Svátost manželství**, kterou si udělují manželé navzájem. Bůh stojí spolu s nimi a provází je celým životem.
- **Svátost kněžství** - díky Bohu za to, že nám dal pastýře, učitele i zprostředkovatele všech svých milostí.

Závěrem bych chtěla říci, že jsme se mnoho věcí naučili. A také náš pan farář chtěl, abychom zažité výrazy v naší církvi nahradili lepšími. Tady jsou příklady:

- už nechodíme na mši, ale slavit Večeři Páně
- také se nechodíme zpovídat, ale slavit Svátost smíření
- po Evangelium nemá pan farář kázání, ale uvádí nás do Božího slova.

Myslím, že mohu říci za nás za všechny, že naše setkávání byla příjemná, užitečná a posilující na naší cestě s Hospodinem.

(Renáta Fáborská)

Papresek z věčnosti - vděčnosti

Chci poděkovat p. faráři Ivovi za nápad obohatit rokytnickou pouť a otevřít pro veřejnost věž i kostel. Zájem o vyhlídku z věže byl opravdu velký. Děkuji také všem, kteří v kostele „pobyli“, zajistili dohled a zůstali i déle, než bylo plánováno.

Děkuji také Vám všem, kdo jste k nám na poutní mši svatou přijeli a zaplnili náš krásný, velký kostel. Moje poděkování patří také těm, kdo se podíleli na neobvyklé výzdobě kostela a také všem ministrantům (místním i hostujícím a také novým). Díky také schole, jejich hudba i zpěv umocnily prožívání poutní mše svaté.

(Pavla D.)

Chtěla bych poděkovat panu Cimplovi, že přijal pozvánku na spolčo a popovídal nám o tématu věda x víra. Bylo to velmi zajímavé.

(Radka Pluchová)

Tento rok 2011 byl pro naši rodinu po mnoha stránkách slavnostní a plný Boží milosti a požehnání. Začal na jaře ve velikonoční čas křtem naší starší dcery Elišky a pokračoval naší svatbou v ponikelském kostele Sv. Jakuba Většího. Ve Svátek Těla a Krve Páně šla dcera Eliška poprvé ke svatému přijímání. No a nyní v adventním čase jsme oba manželé přijali Svátost křesťanské dospělosti. Proto bych zde z celého srdce ráda poděkovala celé naší farní rodině za radost, kterou s námi sdíleli a bratru Ivo Kvapilovi za zprostředkování těchto svátostí a ochotu nám vše řádně vysvětlit.

Musím za sebe říci, že mně naplňuje radost a pokoj, že po letech máme tyto tak důležité životní kroky srovnané a můžeme v míru kráčet s Hospodinem životem. Sláva Bohu!

Děkujeme.

(Renáta, Radek, Eliška a Anička Fáborskí)

Děkuji paní E. Janatové z Poniklé za celoroční péči o sochu P. Marie. Díky ní zde máme stále čisté a upravené okolí sochy, květiny a zapálené svíčky. Spolu se svojí sestrou L. Kadavou a paní J. Červinkovou se starají i o květinové záhonky před kostelem. Děkuji L. Kadavé i za to, že jí není lhostejné okolí kostela a stará se o jeho čistotu.

(E. Holubcová)

Chtěl bych poděkovat Všem, kteří svým životem putují, to znamená, že umějí neustále něco prázdného odkládat, něco nového přijímat a tak prostě žijí.

Kéž Boží požehnání provází každého, kdo svůj život denně dává do služeb našich farností a to nejen myšlením, ale i moudrými slovy a vlastními skutky.

Moje vděčnost patří birmovancům za odvahu „vyzkoušet si“ zvěstování Božího slova.

(Ivo)

Zed' nářků

Chci zareagovat na článek ve „Zdi nářků“ z minulého čísla tohoto časopisu. V tomto článku čteme, kolik z nás se podílelo na opravě lidového domu. Já se zase chci zeptat, kolik z nás o záměrech s lidovým domem vědělo? To by mě i další farníky zajímalo. Ani farní rada nevěděla, co se děje. Když se něco po lidech chce, musí o tom také vědět. Nestačí komunikovat jenom s jedním nebo dvěma farníky. Právě komunikace zde chybí a to jsou naše problémy.

(M. Švandová)

Hledají se přátelé...

...kteří by se rádi občas společně sešli.

Eliška, Simča, Barunka, Rost'a, Tomáš a Patrik k nám zavítali na první malé setkání, které se konalo v sobotu 22. října na jablonecké faře. Děti hrály oblíbené Palermo, poslouchaly biblický příběh ochotného Samařana, o kterém později secvičily scénku. Také byly na programu malé rukodělníky, kde se vyráběla srdíčka z barevných krepových papírů. Nechyběl ani smích (třeba u „Prasátka kvik“), ale také tu byly chvíle k přemýšlení, spousta dalších her a pohybová písnička.

Děti se seznámily a získaly nové kamarády, a to nejen mezi svými vrstevníky, ale také ze staršího spolča. Toto setkání je jakási obdoba minispolča, které vedla Jaruška Johnová.

Určitě plánujeme další společné dopoledne, další hry, nápady, povídání. Budeme se scházet zhruba jednou za měsíc. Pokaždé bude jiná dvojice „vedoucích“, takže se děti nemusí bát, že tam bude nuda ☺. Vždycky rozešleme e-mailem pozvánky, které také vyvěsíme ke kostelům. Chtěla bych poděkovat Honzovi Polaneckému za pěkně vymyšlený program a spolupráci.

Pokud jste nebyli na tomto setkání, tak nezužefte, to příští má dveře otevřené dokořán! Přijď poznávat nové přátele ☺!

Radka Pluchová

Druhé setkání dětí z našich farností

V sobotu 19. listopadu se od 10.00 hod konalo na faře v Jablonci nad Jizerou již druhé setkání dětí z našich farností, chtěly – minispolčo. Jeho vedení se tentokrát zhostila Anička a Vojta Markovi a já. Přesto, že se nám dvě děti omluvily z důvodu nemoci a my se začali obávat nízké účasti, nakonec jich dorazilo rovných pět. Mezi tyto statečné se zařadila Eliška, Rost'a a Štěpán z Poniklé a Simča a Barunka z Harrachova.

Program byl vyplněn různými hrami a také četbou z Písma svatého a následného povídání na téma příběhu o marnotratném synu, které zakončila diskuse. Poté jsme se s panem farářem podívali na věž jabloneckého kostela, což sklidilo jednoznačný úspěch. Když jsme se vrátili na faru, zakončili jsme naše setkání modlitbou a s požehnáním pana faráře se kolem dvanácté rozjeli do našich domovů.

Myslím, že celé setkání bylo velmi vydařené. A soudě dle radostných reakcí zúčastněných dětí a jejich dotazů typu: „Kdy se zase sejdem?“, věřím, že se další minispolčo podaří zorganizovat co nejdříve.

MiH

Joachim Dachsel a Zdeněk Svoboda: Stan setkávání

(Vydalo Evangelické nakladatelství, Praha 1990)

Před nedávnem se mi dostal do rukou výbor básní, modliteb a meditací, nazvaný Stan setkávání. Jeho autory jsou dva duchovní reformovaných křesťanských církví: Němec Joachim Dachsel (1921 - 2008), bývalý farář saské zemské evangelické lutherské církve, a Čech (či spíše Moravan) Zdeněk Svoboda (nar. 1927), farář církve čs. husitské.

Traduje se, že reformovaní křesťané znají mnohem lépe Písmo svaté a že dokážou z Božího slova čerpat hojněji inspiraci pro svůj každodenní život i uměleckou tvorbu než my, katolíci; otevírala jsem proto zmíněnou knihu s určitou zvědavostí, jestli mě verše a meditační prózy, inspirované „knihou knih“, svým myšlenkovým obsahem či dokonalostí formy zaujmou. A zklamána jsem nebyla! Některé básně i prózy mě opravdu oslovily, někdy i ťaly do živého, jak se obrazně, ale velmi „trefně“ říká. Dvě z básní, které na mě zapůsobily, nabízím i vám, čtenářům našeho farního časopisu. Snad vám rovněž přinesou určitý duchovní zážitek nebo vás vybídnu k zamýšlení nad vašimi životními hodnotami a postoji.

Joachim Dachsel, Oči, ty jeho...

Oči, ty jeho, které tu nejsou tělesně.

Modré,

šedé

nebo zelené –

těžko říci.

Vstoupily do Slova

a dívají se z něho na tebe.

Hloub tě zasáhnou

než každý šíp,

víc tě poznají

než ty sám,

věrněji čekají

než tvůj syn.

Tam, kde se zdrží,

je co čekat.

Učí-li vidět,

něco se děje.

Zůstanou-li hosty,

šťastný jsi.

Zdeněk Svoboda: Nejsoukromější dveře

Nejsoukromější dveře

otevíráme těm

kdo nám je sami otevřeli

k hostině přátelství

A ještě také

doručovatelům dobrých zpráv

a výher

Opravářům věcí a lidí

Jinak jsou ty dveře

na dva západy

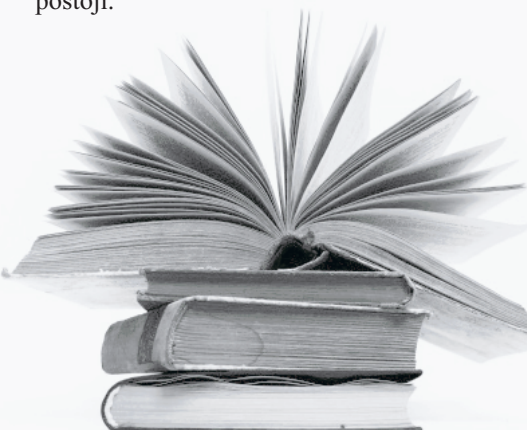
Možná se bojíme

že by za nimi

mohl ležet ten vředovitý z jihu

a prosit

(Marie Šírová)

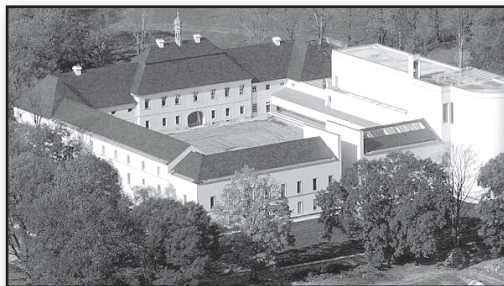

Řád cisterciáků přísné observance (trapisté)

Řád cisterciáků přísné observance (Ordo Cisterciensis Strictioris Observantiae, O.C.S.O.), jehož členové jsou nazýváni trapisté, vznikl v 17. století v klášteře La Trappe (odtud trapisté) ve Francii, kde došlo k reformě cisterciáckého řádu, jejímž iniciátorem byl Armand Jean Le Bouthillier de Rancé (1626–1700) roku 1644. Řád má jak mužskou, tak i ženskou větev.

Trapisté zachovávají řeholi sv. Benedikta, ve které je věnováno hodně prostoru modlitbě, ale kde se klade také důraz na manuální práci. Tuto řeholi vystihuje latinské heslo benediktýnů: „Ora et labora“ – tj. v překladu „modli se a pracuj“. Mniši zachovávají mlčenlivost, neboť ticho vytváří prostor pro vnímání Boha. Asi nejznámějším trapistou na světě se stal Thomas Merton (31.1.1915 – 10.12.1968). Merton byl jedním z nejvlivnějších katolických autorů 20. století a zároveň trapistický mnich v Abbey of Our Lady of Gethsemani v americkém státě Kentucky. Stal se uznávaným katolickým teologem, básníkem, spisovatelem a sociálním aktivistou. Napsal přes 50 knih a nespočetné množství esejí a kritik. Byl rovněž zastáncem ekumenismu a angažoval se v mezináboženském dialogu.

Život trapisty má přísná pravidla. Vstává se velmi brzy ráno (v českém trapistickém klášteře Nový Dvůr ve 3.15). Den je ve znamení pravidelného střídání modlitby, bohoslužeb a duchovní četby, k nimž tvoří protíváhu manuální práce, neboť každý trapistický klášter obhospodařuje určité pozemky a chová např. ovce či jiná zvířata.

Poté, co do opatství Sept-Fons ve Francii začalo přicházet čím dál více mužů z Česka, začala krystalizovat myšlenka na stavbu prvního trapistického kláštera v naší zemi. Do České republiky přišli první trapisté v létě roku 1998 a o rok později objevili ruiny statku v Novém Dvoře u Dobré Vody (u Toužimi v západních Čechách), jenž patřival klášteru v Teplé. Již v roce 2000 byly na budově statku zahájeny stavební práce. Ruina byla zčásti restaurována a zčásti dostavěna na moderní klášter řádu trapistů. Zachráněna byla historicky cenná západní rezidenční část. Novou dominantou komplexu se stal minimalistický kostel Nanebevzetí Panny Marie. Autory projektu jsou John Pawson a Jan Soukup se svými ateliery. Stavba byla oceněna několika významnými cenami - Cena klubu za starou Prahu 2005, Stavba Karlovarského kraje 2005,

Wienerberger Brick Award 2006, Ecola Award 2008 a naposledy ocenění Frate Sole 2008 za výjimečnou církevní stavbu, které je udělováno jednou za čtyři roky. Mniši se do objektu nastěhovali již během stavby a sami se stavbou pomáhali. Samotný klášter

Matky Boží v Novém Dvoře byl oficiálně založen 20. srpna 2002 ve svátek svatého Bernarda. Klášterní kostel byl posvěcen 2. září 2004.

V Ze života církve

Dne 8. prosince tohoto roku byl klášter Nový Dvůr povýšen generální kapitulou trapistického řádu z převorství na opatství. Tamější komunitu tvoří v současnosti kolem dvaceti řeholníků, kteří se živí např. výrobou hořčice.

Netrvalo dlouho a v České republice byla založena i ženská větev řádu. Stalo se tak poté, co sem kardinál Vlk pozval trapistky z kláštera Vitorchiano v Itálii. Zakládající komunita měla při

založení kláštera při započtení novic a postulantek 16 členek a tvořily ji Češky, Italky a jedna Maďarka. Od roku 2007 provozuje komunita v Poličanech na Benešovsku dům pro hosty, jehož účelem

je umožnit lidem prožít chvíle v ústraní, tichu a modlitbě. Základní kámen vznikajícího kláštera Naší Paní nad Vltavou byl posvěcen apoštolským nunciem Diegem Causerem 5. srpna 2008. Jeho součástí se stal rovněž kostel Panny Marie, Matky jednoty křesťanů. V současnosti je již klášterní komplex takřka dokončen. Tamější komunita čítá kolem dvaceti řeholnic, které se živí např. malováním ikon či včelařením.

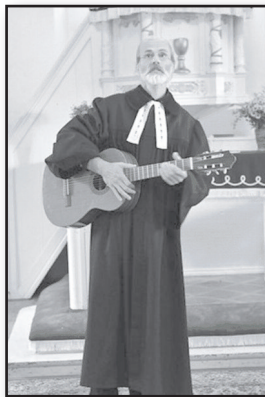
Zdroje: Mu.sedlcany.cz
Wikipedia.org
Novydvur.cz
Trappistevitorchiano.it

(MiH)

V U našich sousedů

Nový farář sboru Českobratrské církve evangelické v Křižlicích

Milí přátelé, všichni žijeme v rytmu času, který k nám přináší nové věci, přivádí nové lidi a uvádí nás do Boží přítomnosti, neboť, jak je všem známo, Bůh přichází z budoucnosti. Tak jsme se letos rozloučili s bratrem Křivánkem, farářem Církve československé husitské, který odešel za službou na Moravu – do sboru církve v Olomouci. Také jsme „vyslali“ na stáž do Anglie sestru Gabrielu Horákovou, farářku evangelického sboru v Jilemnici – a to s celou její rodinou. Po roční „zkušené“ se vrátí do služby sboru v Brně.

Je milé, že jsme mohli v neděli 9. října uvést do služby evangelického sboru v Křižlicích jejich současného faráře Jiřího Weinfurtera, který k nim přišel z pražského sboru a bude bydlet na evangelické faře v Křižlicích, která tak bude obydlena opět po mnoha letech.

Po společné bohoslužbě a uvedení faráře do služby, jak je moudrým lidským zvykem, jsme pobyli i u společného stolu na křižlické faře.

Kéž žehná mu Pán, kéž provází ho Pán, kéž k němu obrátí svou tvář a je mu milostiv.

(bratr Ivo)

Luštěnka - Zakódovaný obrázek

Zakódovaný obrázek. Čísla na okraji určují počet za sebou následujících políček v řádku či sloupci (které si můžete vybarvit). Kolik políček je mezi nimi už zadáno není – na to musíte přijít samy (taková políčka si můžete označit např. puntíkem). Doporučuji začít největšími čísly a již vybarveným políčkem. Přeji příjemné luštění.

PS.: jestliže už opravdu nebudete vědět jak dál zkuste překontrolovat 8. řádek.

(Anm)

Správně vyluštěnou morseovku z minulého čísla nám zaslala jaku jediná Radka Pluchová. Děkujeme a předáme malý dárek. Řešení dnešní „luštěnky“ nám můžete zasílat do uzávěrky dalšího čísla (kontakt a datum uzávěrky viz níže).

Redakce NŽ

[illegible]

Citáty

Jak dlouho žiji, to nezávisí na mně. Ale jestli skutečně žiji, to na mně závisí.

(Seneca)

„K učení se toho, čeho je zapotřebí, se mi
žádný věk nemůže zdát pozdní.“

(Sv. Augustin)

Náš život, občasník farností Harrachova, Jablonce nad Jizerou, Poníklé a Rokytnice nad Jizerou.
Náklad činí 140 výtisků. Cena 15,- Kč.

Podněty, příspěvky a informace k otištění prosím posílejte na níže uvedené kontakty:

Redaktor: Bc. Miloš Holubec; E-mail: MilosHolubec@seznam.cz; tel.: 604 979 289

Grafická úprava a tisk: Jiří Marek; E-mail: SroubekJirka@seznam.cz; tel.: 732 708 769

Jazyková úprava: Mgr. Eva Holubcová; E-mail: Holubcova.E@seznam.cz; tel.: 732 319 787

Církevní schválení: P. Mgr. Ivo Kvapil; E-mail: ivo.kvapil@wo.cz; tel.: 737 407 587

Uzávěrka příštího čísla: 9. března 2012